

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514202079
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514202079.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu : T.. N. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. W., O. XX, zast. JUDr. Štefanom Jančom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Nerudova 14, proti žalovanému: P. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Z. W., C. XXX, zast. JUDr. Petrom Pórom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C/42/2014-41 zo dňa 9.12.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.797 € s 5,75% ročným úrokom z omeškania od 14.2.2014 až do zaplatenia, vo výroku o trovách konania a vo výroku o súdnom poplatku.

V prevyšujúcej vyhovujúcej časti, t.j. o zaplatenie 9 % úroku z omeškania ročne za obdobie od 22.6.2011 do 13.2.2014 a o zaplatenie úroku presahujúceho 5,75% ročne za obdobie od 14.2.2014 do zaplatenia mení rozsudok tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.797 € s 9 % úrokom z omeškania od 22.6.2011 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %, ktoré budú vyčíslené po právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 227,50 € na účet Okresného súdu Košice-okolie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 3.797 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 2.10.2010 až do zaplatenia titulom náhrady škody na zdraví, konkrétne titulom bolestného za 135 bodov a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia za 120 bodov, spolu 255 bodov v hodnote 14,89 € za 1 bod.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3T/37/2011 zo dňa 29.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2011, bol žalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví na tom skutkovom základe, že dňa 1.10.2010 v obci Geča v pohostinstve s názvom Krčma pri obchode pri odchode žalobcu z pohostinstva podišiel k nemu a sotil ho, následkom čoho žalobca spadol do uličky na zem a pri páde utrpel zlomeninu vonkajšieho a vnútorného členka ľavého predkolenia so zlomeninou zadnej hrany píšťaľy vľavo s posunom kostových úlomkov, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 10 týždňov, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Zo znaleckého posudku M.. K. L. vypracovaného v trestnom konaní vzal za preukázané, že zranenie

spôsobené žalobcovi je kvalifikované ako ťažké zranenie s dobou liečenia viac ako 6 týždňov (obvykle 10 až 12 týždňov), s dobou práceneschopnosti viac ako 6 týždňov (obvykle 10 až 12 týždňov), zranenie môže zanechať trvalé následky na zdravotnom stave v zmysle obmedzenia rozsahu pohyblivosti členka rôzne ťažkého stupňa, pričom skutočný rozsah trvalých následkov možno zhodnotiť o 12 mesiacov po skončení liečby. Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 24.1.2014 vypracovaného M.. E. P. vzal za preukázané hodnotenie bolestného žalobcu v rozsahu 135 bodov a hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 120 bodov. Z lekárskeho posudku vyplýva, že liečenie trvalo od 2.10.2010 do 2.6.2011.

4. Právne vec posudzoval podľa ust. § 420 ods. 1 a 444 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. §§ 3,4 a 5 vyhlášky 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a podľa Oznámenie Ministerstva zdravotníctva SR č. 207/2005 Z.z. o stanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia pre rok 2009.

5. Z vykonaného dokazovania uzavrel, že základ nároku žalobcu na náhradu škody na zdraví je nepochybne daný, vychádzajúc z právoplatného trestného rozkazu, ktorý je pre súd záväzný a v zmysle ktorého škodu na zdraví spôsobil žalovaný svojim protiprávnym konaním, za ktoré bol uznaný vinným a odsúdený. Za účelovú považoval obranu žalovaného, že nespôsobil žalobcovi žiadne zranenie, keďže žalobca sám spadol a spôsobil si zranenie, pretože samotný žalovaný potvrdil vo svojej výpovedi, že potom, čo žalobca zaútočil na manžela majiteľky krčmy, odstrčil žalobcu, následkom čoho tento stratil rovnováhu, spadol a pritom si spôsobil zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 10 týždňov. Uvedený úrazový dej potvrdil aj svedok P. C. vo svojej výpovedi pred súdom, ako aj v trestnom konaní. Vychádzajúc zo záveru, že škoda bola spôsobená výlučne zavinením v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, tohto zaviazal na náhradu škody spočívajúcej v bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia za 255 bodov po 14,89 €, t.j. spolu 3.797 €.

6. V zmysle ust. § 517 ods. 1,2 Obč. zák. zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti trestného rozkazu, t.j. 22.6.2011 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania (od 2.10.2010 do 21.6.2011 - poznámka odvolacieho súdu) žalobu zamietol.

7. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 151 ods. 7 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške rozhodne po právoplatnosti konania samostatným uznesením.

8. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok zo žaloby rozhodol v zmysle ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v spojení s ust. § 4 ods. 2 písm. ch/ citovaného zákona. Žalobca bol v konaní oslobodený od súdnych poplatkov a keďže žalovaný bol neúspešný, zaviazal ho na zaplatenie súdneho poplatku v rozsahu 6 % z priznanej sumy 3.797 €, t.j. 227,50 €.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov celého konania. Podľa obsahu odvolania teda napadol vyhovujúcu časť rozsudku a súvisiace výroky o trovách konania a o súdnom poplatku (teda celý rozsudok okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti). Vyčítal súdu, že nevzal na zreteľ jeho účastnícku výpoveď ani výpoveď svedka P. C., z ktorých vyplynulo, že incident začal žalobca, ktorý pod vplyvom alkoholu pokúšal sa svedka napadnúť a žalovaný mu v tom chcel zabrániť, pričom žalobca stratil rovnováhu a v dôsledku pádu utrpel zlomeninu nohy. V trestnom konaní nepodal odpor z dôvodu, že nemal obhajcu a neuvedomil si následky, ktoré ho môžu postihnúť; podal preto návrh o povolenie obnovy trestného konania a trval na tom, že zranenie si žalobca spôsobil sám. Aj za predpokladu, že súd bol viazaný trestným rozkazom, mal aplikovať ust. § 441 Obč. zák., podľa ktorého ak škodu si spôsobil výlučne poškodený sám, znáša ju sám. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keďže žaloba bola podaná po dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Žalovaný bol právoplatným rozhodnutím súdu uznaný za vinného a z tejto skutočnosti vychádzal súd pri rozhodovaní o žalobcom uplatnenom nároku. Poukázal tiež na to, že svedok P. C. účelovo zmenil výpoveď v tomto konaní oproti svojej výpovedi v trestnom konaní, čo súd náležite vyhodnotil. Počas

celého konania nevzniesol žalovaný ani jeho právny zástupca námietku o prípadnej spoluvine žalobcu, nenamietal ani výšku nároku, nenamietal premlčanie a nenavrhol ani ďalšie dokazovanie, hoci bol súdom poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p..

11. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo doručené jeho právnomu zástupcovi dňa 13.2.2016.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je iba čiastočne dôvodné, čo do časti výroku o povinnosti zaplatiť úrok z omeškania.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, pretože podľa obsahu odvolania proti tomuto výroku žalovaný odvolanie nepodal a keďže týmto výrok bolo rozhodnuté v jeho prospech, nebol ani osobou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku, tento výrok rozsudku preto nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

14. Predmetom odvolacieho prieskumu boli teda výroky o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.797 € s 9 % úrokom z omeškania od 22.6.2011 do zaplataenia a výroky o trovách konania a o súdnom poplatku.

15. Rozsudok je vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.797 € s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 14.2.2014 do zaplataenia, ako v súvisiacich výrokoch o trovách konania a o súdnom poplatku vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto výrokoch v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.1.2017 o 12.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 17.1.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

17. Žalovaný podal odvolanie dňa 18.12.2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

18. V zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1.7.2016).

19. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

20. Žalovaný v odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu (§ 470 ods. 1 CSP) ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/.

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

22. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo

malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody v potvrdenej časti rozsudku nie sú naplnené.

25. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v potvrdenej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku v potvrdenej časti a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

27. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie, konkrétne tým, že škodu si žalobca spôsobil sám. S touto skutočnosťou sa súd pri rozhodovaní vo veci náležite a správne vypořiadal a ani v odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť záveru súdu prvej inštancie v tejto otázke a v konečnom dôsledku aj vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti.

28. Súd prvého stupňa otázku zavinenia na vzniku škody správne posudzoval súc viazaný v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodnutia právoplatným rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal.

29. Z trestného rozkazu Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 3T 37/2011 zo dňa 29.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2011 vyplýva, že žalovaný bol týmto trestným rozkazom uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví, ktorého sa dopustil tým, že dňa 1.10.2010 v pohostinstve s názvom Krčma pri obchode pri odchode žalobcu z pohostinstva podišiel k nemu a sotil ho, následkom čoho žalobca spadol do uličky na zem a pri páde utrpel zlomeninu vonkajšieho a vnútorného členka ľavého predkolenia so zlomeninou zadnej hrany píšťaly vľavo s posunom kostových úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 10 týždňov, a teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Za tento prečin bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a tento mu bol podmienene odložený na dobu v trvaní jedného roka.

30. Vyššie uvedeným rozsudkom bolo teda nepochybne ustálené protiprávne konanie žalovaného, v dôsledku ktorého žalobcovi vznikla škoda na zdraví a iný záver v tejto otázke je preto vylúčený.

31. V konaní pritom neboli produkované žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné uzavrieť, že škoda na zdraví bola žalobcom spôsobená aj jeho spoluzavinením. Žalovaný v konaní a aj v odvolaní sa bráni iba tým, že túto škodu si poškodený spôsobil výlučne sám, pričom popiera akékoľvek vlastné pričinenie, a teda aj zavinenie tejto škody. Táto jeho obrana je vzhľadom na právoplatný vyššie uvedený trestný rozkaz nenáležitá.

32. Ani v konaní o povolení obnovy trestného konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 5 Nt 21/2015, nebola inak vyriešená otázka spáchania trestného činu, v dôsledku ktorého žalobcovi vznikla škoda a otázka osoby vinnej zo spáchania trestného činu, a teda zodpovednej za vznik škody žalobcu.

33. O návrhu na povolenie obnovy trestného konania žalovaného bolo rozhodnuté tak, že tento návrh bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Košice - okolie č.k. 5 Nt 21/2015 - 28 zo dňa 1.6.2016 a sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu bola Krajským súdom v Košiciach zamietnutá uznesením č.k. 4 Tos 58/2015 - 39 zo dňa 26.7.2016.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je odvolacia námietka žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci, pokiaľ bol súdom zaviazaný na náhradu škody a pokiaľ súd v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka s poukazom na tvrdené výlučné zavinenie žalobcu žalobu nezamietol, nedôvodná.

35. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania žalobou uplatneného nároku, túto žalovaný prvýkrát uplatnil až v odvolacom konaní s odôvodnením, že žaloba bola podaná po dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe bez uvedenia bližších skutočností, z ktorých odvodzuje začiatok a koniec plynutia premlčacej doby.

36. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní pred súdom prvej inštancie sa nebránil vznesením tejto námietky premlčania, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či je možné na túto až v odvolacom konaní vznesenú námietku premlčania prihliadať.

37. Vychádzal pritom z rozhodnutia R 13/2010 (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.5.2009 sp.zn. 5 M Cdo 14/2008), uverejneného v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2010.

38. V zmysle právnej vety vyššie citovaného rozhodnutia koncentračná zásada konania vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods. 4 a § 205a O.s.p.(teraz § 366 CSP - poznámka odvolacieho súdu) sa netýka uplatnenia námietky premlčania, ibaže by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov.

39. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že námietka premlčania práva je námietkou právnou a neuplatňuje sa ňou taká skutočnosť, ktorú je účastník povinný tvrdiť v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. najneskôr do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým sa konanie skončí. Z povahy námietky premlčania vymedzenej hmotným právom vyplýva, že ju môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci.

40. Napriek vyššie uvedeným záverom právna veta a záver tohto rozhodnutia uvádza, že námietky premlčania sa teda netýka koncentračná zásada, vyjadrená v § 120 ods. 4 a § 205a O.s.p. s výnimkou, ak by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov.

41. Práve o takýto prípad výnimky z vyššie uvedenej zásady ide v prejednávanej veci, keďže námietka premlčania nie je uplatňovaná na základe skutočností už uvádzaných a preukazovaných v konaní pred súdom prvej inštancie a ide teda o tzv. novotu v odvolacom konaní, ktorú je možné uplatniť iba za podmienok ustanovených v § 366 CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu a za podmienok ustanovených v § 205a ods. 1 O.s.p. účinného v čase podania odvolania.

42. V súvislosti so skúmaním (ne)dôvodnosti vznesenej námietky premlčania ide o skúmanie nových skutočností, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neboli tvrdené a neboli ani predmetom dokazovania a žalovaný netvrdil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že ich nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Za tejto situácie sa týka koncentračná zásada v zmysle ust. § 120 ods. 4 v spojení s ust. § 205a O.s.p. účinného v čase podávania odvolania a v zmysle ust. § 366 CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu žalovaným vznesenej námietky premlčania.

43. Nárok na náhradu škody na zdraví sa v zmysle ust. § 106 ods. Občianskeho zákonníka premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

44. V zmysle ustálenej súdnej praxe začiatok plynutia dvojročnej premlčacej doby v prípade nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia sa odvíja od okamihu ustálenia zdravotného stavu poškodeného za predpokladu, že v tom čase poškodený už má vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Až týmto okamihom je objektívne možné vypracovať bodové hodnotenie bolesti a

sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle zákona 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia (lekársky posudok).

45. Okamih plynutia premlčacej doby sa teda neviaže na samotnú škodovú udalosť, neviaže sa ani na ukončenie liečenia alebo ukončenie práceneschopnosti alebo na deň vypracovania lekárskeho posudku, ale rozhodujúci je okamih ustálenia zdravotného stavu poškodeného, pričom posúdenie tejto otázky je závislé na vyjadrení lekára, lebo ide o otázku odbornú.

46. V prejednávanej veci vzhľadom na skutočnosť, že námietka premlčania nebola vznesená v rámci obrany žalovaného, súd sa nezaoberal okamihom ustálenia zdravotného stavu žalobcu a na túto skutočnosť nevykonal žiadne dôkazy a ani z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie tento okamih nie je možné ustáliť bez toho, aby boli vykonané nové dôkazy.

47. Zmienka o ustálení zdravotného stavu pre účely posúdenia nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia sa síce nachádza v lekárskom posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 24.1.2014 v časti B. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia a je uvedená dátumom 17.1.2011, avšak tento dátum vzhľadom na ostatné údaje vyplývajúce z tohto lekárskeho posudku nemožno považovať za rozhodujúci. Z posudku totiž vyplýva, že liečenie trvalo až do 2.6.2011, pričom nie je zrejmé, či táto liečba ďalej nepokračovala či už v ambulantnej forme alebo vo forme rehabilitácií a zároveň zo znaleckého posudku znalca MUDr. Borisa Lisánskeho podaného v trestnom konaní tiež vyplýva, že rozsah trvalých následkov bude možné zhodnotiť až 12 mesiacov po skončení liečby, t.j. najskôr 2.10.2011.

48. Vychádzajúc z vyššie uvedeného posúdenie (ne)dôvodnosti vznesenej námietky premlčania odvolacím súdom na základe doposiaľ zistených skutočností a vykonaných dôkazov nie je možné, a keďže uplatnenie tejto námietky premlčania je spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov, odvolací súd na túto námietku premlčania v zmysle ust. § 205a ods. 1 O.s.p. a ani v zmysle v súčasnosti účinného ustanovenia § 366 CSP nemohol prihliadnuť.

49. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 3.797 €.

50. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 9% úrok z omeškania zo sumy 3.797 € od 22.6.2011 do zaplataenia s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka argumentujúc, že žalovaný sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti trestného rozkazu, t.j. od 22.6.2011.

51. S týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje.

52. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní (§ 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka).

53. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

54. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

55. V zmysle ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Z vyššie cit. zák. ust. je zrejmé, že splatnosť pohľadávky môže byť dohodnutá v zmluve, určená v právnom predpise alebo rozhodnutím súdu. Ak však čas plnenia nebol určený žiadnym z týchto spôsobov, má právo určiť čas plnenia veriteľ. Vo všeobecnosti teda platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, určená

právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Vyššie citované zák. ust. ukladá dlžníkovi povinnosť plniť v deň nasledujúci potom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto lehoty. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným v deň po doručení návrhu dlžníkovi. Ak dlžník nesplní svoj dlh nasledujúci deň po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, resp. do konca lehoty poskytnutej veriteľom vo výzve na plnenie, bude v omeškaní s plnením a veriteľovi vzniká právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, ak nie je dlžník podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

57. Keďže v Občianskom zákonníku pri nárokoch na náhradu škodu nie je ustanovený čas splnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, resp. do konca lehoty, ktorá mu bola vo výzve na plnenie určená. Forma výzvy predpísaná pritom nie je, ale v záujme právnej istoty bude vhodné zachovať písomnú formu. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977).

58. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že škodca je v omeškaní s plnením záväzku vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho poškodený požiadal o plnenie, resp. ho nesplní v posledný deň lehoty určenej vo výzve na plnenie. Od tohto dňa je možné od neho požadovať úroky z omeškania.

59. V prejednávanom spore žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy na plnenie žalovanému pred podaním žaloby, preto za prvú výzvu na plnenie možno považovať až doručenie žaloby žalovanému dňa 13.2.2014. Žalovaný teda mal plniť nasledujúci deň, t.j. 14.2.2014 a keďže tak neurobil, dostal sa týmto dňom do omeškania.

60. Základná sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania, t.j. k 14.2.2014 predstavovala 0,75% a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov predstavuje výška úrokov z omeškania k tomuto dňu 5,75% ročne.

61. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5,75% ročný úrok z omeškania od 14.2.2014 do zaplatenia v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP a v prevyšujúcej vyhovujúcej časti zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietol (zamietnutá je žaloba o zaplatenie 9% úroku z omeškania ročne za obdobie od 22.6.2011 do 13.2.2014 a za obdobie od 14.2.2014 o zaplatenie úroku z omeškania presahujúcim 5,75% ročne).

62. Vecne správne rozhodol súd o trovách konania sporových strán, ako aj o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za konanie, z ktorých dôvodov odvolací súd aj tieto výroky ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

63. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd teda rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

64. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný iba v nepatrnom rozsahu (ohľadne časti úrokov z omeškania), preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

65. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).